

Downloaded via the EU tax law app / web

Väliaikainen versio

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (toinen jaosto)

12 päivänä lokakuuta 2017 (*)

Ennakkoratkaisupyyntö – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artikla – SEUT 355 artiklan 3 kohta – Gibraltarin asema – SEUT 49 artikla – SEUT 63 artikla – Sijoittautumisvapaus – Pääomien vapaa liikkuvuus – Täysin jäsenvaltion sisäinen tilanne

Asiassa C-192/16,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (ylioikeus, vero- ja sosiaalijaosto), Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 24.3.2016 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 6.4.2016, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Stephen Fisher,

Anne Fisher,

Peter Fisher ja

vastaan

Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs,

Her Majesty's Government of Gibraltarin

osallistuessa asian käsittelyyn,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ileši? (esittelevä tuomari) sekä tuomarit A. Rosas, C. Toader A. Prechal ja E. Jaraši?nas,

julkisasiamies: M. Szpunar,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Stephen Fisher, Anne Fisher ja Peter Fisher, edustajinaan R. Mullan ja H. Brown, barristers, sekä S. Bedford, advisor,
- Her Majesty's Government of Gibraltar, asiamiehenään M. Llamas, QC,
- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehinään D. Robertson ja S. Simmons, avustajinaan D. Ewart, QC, ja O. Jones, barrister,

- Belgian hallitus, asiamiehinään L. Van den Broeck ja M. Jacobs, avustajinaan P. Vlaemminck ja R. Verbeke, advocaten,
- Espanjan hallitus, asiamiehinään M. A. Sampol Pucurull ja A. Rubio González,
- Euroopan komissio, asiamiehinään R. Lyal ja J. Samnadda,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian perustellulla määräyksellä unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaisesti,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee SEUT 355 artiklan 3 kohdan sekä SEUT 49 ja SEUT 63 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty riita-asiassa, jossa vastapuolina ovat Stephen Fisher, Anne Fisher ja Peter Fisher sekä Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tullihallinto) ja jossa on kyse vero- ja tullihallinnon heille osoittamista verotuspäätöksistä vuosilta 2000–2008.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

3 San Franciscossa 26.6.1945 allekirjoitetun Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan XI luku, jonka otsikko on ”Itsehallintoa vailla olevia alueita koskeva julistus”, sisältää 73 artiklan, jossa määrätään seuraavaa:

”Yhdistyneiden Kansakuntien jäsenet, jotka ovat vastuussa tai ottavat vastuun sellaisten alueiden hallinnosta, joiden väestö ei vielä ole saavuttanut täydellistä itsehallintoa, tunnustavat sen periaatteen, että näiden alueiden asukkaiden edut ovat ensisijaiset, ja omaksuvat pyhänä luottamustehtävänänsä velvollisuuden edistää kaikin mahdollisin tavoin tämän peruskirjan luoman kansainvälisen rauhan ja turvallisuuden järjestelmän puitteissa näiden alueiden asukkaiden hyvinvointia – –”

Gibraltarin asema

4 Gibraltar on Ison-Britannian kruununsiirtomaa. Se ei kuulu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan.

5 Kansainvälisessä oikeudessa Gibraltar on Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 73 artiklassa tarkoitettujen itsehallintoa vailla olevien alueiden luettelossa.

6 Unionin oikeudessa Gibraltar on SEUT 355 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu Euroopassa sijaitseva alue, jonka suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio ja johon sovelletaan perussopimusten määräyksiä. Tanskan kuningaskunnan, Irlannin sekä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan liittymisehdoista ja sopimusten mukautuksista tehdyssä asiakirjassa (EYVL 1972, L 73, s. 14; jäljempänä vuoden 1972 liittymisasiakirja) kuitenkin määrätään, ettei tiettyjä perussopimusten määräyksiä sovelleta Gibraltarin.

7 Vuoden 1972 liittymisasiakirjan 28 artiklassa määrätään seuraavaa:

”Yhteisön toimielinten antamia säädöksiä, jotka koskevat ETY:n perustamissopimuksen liitteessä II mainittuja tuotteita ja yhteisön toteuttaman yhteisen maatalouspolitiikan johdosta yhteisöön tuotaessa erityissäännösten alaisia tuotteita, samoin kuin säädöksiä jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta ei sovelleta Gibraltarilla, ellei neuvosto yksimielisesti komission ehdotuksesta toisin päättä.”

8 Gibraltarin alue on vuoden 1972 liittymisasiakirjan 29 artiklan ja sen liitteessä I olevan I osan 4 kohdan nojalla suljettu unionin tullialueen ulkopuolelle.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

9 Pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä puoliset Stephen ja Anne Fisher asuivat Yhdistyneessä kuningaskunnassa, jossa heillä oli vakituinen kotipaikka, lastensa Peter ja Dianne Fisherin kanssa. Peter Fisher lakkasi asumasta Yhdistyneessä kuningaskunnassa heinäkuussa 2004. Stephen Fisherillä ja Peter Fisherillä on Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisuus, kun taas Anne Fisher on Irlannin kansalainen.

10 Vuodesta 1988 lähtien Fisherin perhe on omistanut kokonaan Stan James (Abingdon) Limited -yhtiön (jäljempänä SJA), joka on sijoittautunut Yhdistyneeseen kuningaskuntaan. Yhtiö harjoitti vedonlyöntien välitystoimintaa, joka vuodesta 1999 lähtien koostui vedonlyöntejä välittävien vähittäisliikkeiden toiminnasta, vedonlyöntien vastaanottamisesta puhelimitse (telebetting) ja vedonlyöntikertoimien toimittamisesta itsenäisille vedonlyöntien välittäjille. Yhtiöllä oli myös Gibraltarilla toimiva sivuliike, jonka kuusi työntekijää ottivat vastaan vedonlyöntejä Saksasta, Irlannista ja Espanjasta.

11 Vuoden 1999 aikana Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneita vedonlyöntien välittäjiä vaadittiin vedonlyönti- ja peliveroista vuonna 1981 annetun lain (Betting and Gaming Duties Act 1981) nojalla tilittämään välittämistään vedonlyönneistä vedonlyöntivero, joka käytännössä rahoitettiin perimällä asiakkailta 9 prosentin maksu, joka lisättiin pelipanoksen rahamäärään. Asiakkaan oli Yhdistyneessä kuningaskunnassa mahdollista lyödä vetoa ulkomailla toimivan vedonlyöntien välittäjän myötävaikutuksella, jolloin tästä vedosta ei tarvinnut maksaa kyseistä vedonlyöntiveroa. Ulkomaisia vedonlyöntien välittäjiä oli kielletty mainostamasta Yhdistyneessä kuningaskunnassa tai käyttämästä vedonlyönnin vastaanottamiseen yhteisiä resursseja Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivan yksikön kanssa.

12 SJA ryhtyi heinäkuusta 1999 lähtien ottamaan vastaan vedonlyöntejä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneilta asiakkailta Gibraltarilla sijaitsevan sivuliikkeensä välityksellä. SJA luovutti 29.2.2000 vedonlyöntien vastaanottoa puhelimitse koskevan liiketoimintansa, Gibraltarin sivuliike mukaan lukien, Gibraltarin oikeuden mukaisesti perustetulle ja siellä asuvalle yhtiölle Stan James Gibraltar Limitedille (jäljempänä SJG), jonka Fisherin perhe omisti kokonaan.

13 Stephen, Peter ja Anne Fisher olivat riidanalaisten verotuspäätösten, jotka koskevat vuosien 2000 ja 2008 välistä ajanjaksoa, mukaisesti velvollisia maksamaan Yhdistyneessä kuningaskunnassa tuloveroa SJG:n liiketoiminnan voitosta. Nämä verotuspäätökset on laadittu tuloverosta ja yhteisöverosta vuonna 1988 annetun lain (Income and Corporation Taxes Act 1988) 739 §:n nojalla; tämän säännöksen tarkoituksena on torjua veronkiertoa, joka tapahtuu luonnollisten henkilöiden siirtäessä varallisuutta sellaisin seurauksin, että tulo siirtyy maksettavaksi Yhdistyneen kuningaskunnan ulkopuolella asuvalle henkilölle. Kun näitä määräyksiä on sovellettava, varallisuuden siirtäjä on vastuussa ulkomailla asuvan henkilön saamasta tulosta perittävistä verosta siitä riippumatta, onko hän saanut kyseisen tulon, kunhan hänellä on ollut mahdollisuus sen saamiseen ja hän asui Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

14 First-tier Tribunal (Tax Chamber) (ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin (verojaosto), Yhdistynyt kuningaskunta) arvioi, että kyseisiä määräyksiä on sovellettava nyt käsiteltävässä asiassa eikä mikään kansalliseen oikeuteen perustuva puolustautumisperuste, johon pääasian valittajat vetosivat, voi menestyä. He väittivät kuitenkin, että 12.9.2006 annettussa tuomiossa Cadbury Schweppes ja Cadbury Schweppes Overseas (C?196/04, EU:C:2006:544) esitettyjen periaatteiden nojalla tuloveron periminen pääasian olosuhteissa merkitsi heille SEUT 49 artiklan mukaan kuuluvan sijoittautumisvapauden ja/tai SEUT 63 artiklan mukaisen pääomien vapaan liikkuvuuden laitonta rajoitusta.

15 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin arvioi, etteivät Stephen ja Peter Fisher voineet vedota SEUT 49 ja/tai SEUT 63 artiklaan, koska SJG oli sijoittautunut Gibraltarille ja luovutus oli tapahtunut tämän alueen ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä, joten pääasiassa kyseessä oleva tilanne ei ollut rajat ylittävä tilanne, johon voitaisiin soveltaa unionin oikeutta. Anne Fisher puolestaan saattoi vedota kyseisiin määräyksiin, koska hän on Irlannin kansalainen, eikä riidanalaista veroa sen vuoksi voitu soveltaa häneen. Sekä Stephen ja Peter Fisher että vero- ja tullihallinto ovat valittaneet ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaisusta.

16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, johon asiassa valitettiin, arvioi, että sen käsiteltävänä olevien kysymysten ratkaiseminen – siltä osin kuin kyse on siitä, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset käyttävät sijoittautumisvapautta ja pääomien vapaata liikkuvuutta Gibraltarin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välillä – riippuu erityisesti Gibraltarin asemasta unionin oikeudessa ja sen asemasta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan nähden unionin oikeuden ja erityisesti SEUT 49 ja SEUT 63 artiklan nojalla, luettuina yhdessä SEUT 355 artiklan 3 kohdan kanssa. Se täsmentää, ettei se tiedustele unionin tuomioistuimelta sitä, onko pääasiassa kyseessä oleva Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö unionin oikeuden mukainen, koska se katsoo kykenevänsä ratkaisemaan pääasian sen jälkeen, kun esitettyihin kysymyksiin on vastattu.

17 Tässä tilanteessa Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (ylioikeus, vero- ja sosiaalijaosto), Yhdistynyt kuningaskunta) on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) SEUT 49 artiklan (sijoittautumisvapaus) soveltamiseksi sekä Gibraltarin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välinen perustuslaillinen suhde huomioon ottaen kysytään seuraavaa:

a) Onko Gibraltar ja Yhdistynyttä kuningaskuntaa kohdeltava niin kuin ne olisivat yhden ja saman jäsenvaltion osia – unionin oikeuden soveltamisen kannalta, ja jos näin on, seuraako tästä, ettei SEUT 49 artiklaa sovelleta Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin välisiin tilanteisiin muutoin kuin siltä osin kuin sitä voidaan soveltaa jäsenvaltion sisäiseen toimenpiteeseen, vai vaihtoehtoisesti – SEUT 49 artiklan soveltamisen kannalta erikseen tarkasteltuna siten, ettei tätä artiklaa sovelleta muutoin kuin siltä osin kuin sitä voidaan soveltaa jäsenvaltion sisäiseen toimenpiteeseen?

Vaihtoehtoisesti,

b) Onko Gibraltarilla SEUT 355 artiklan 3 kohta huomioon ottaen perustuslaillinen asema Euroopan unioniin kuuluvana Yhdistyneestä kuningaskunnasta erillisenä alueena joko siten, että – sijoittautumisoikeuden käyttämistä Gibraltarin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisessä tilanteessa on pidettävä unionin sisäisenä kaupankäyntinä SEUT 49 artiklan soveltamisen kannalta, tai siten, että – SEUT 49 artiklaa sovelletaan ja siinä kielletään rajoittamasta Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisten oikeutta sijoittautua Gibraltarille (erillisenä yksikkönä)?

Vaihtoehtoisesti,

c) Onko Gibraltaria kohdeltava kolmantena maana tai alueena siten, että unionin oikeutta sovelletaan Gibraltarin ja Yhdistyneen kuningaskunnan väliseen kaupankäyntiin ainoastaan silloin, kun unionin oikeus on sovellettavissa jäsenvaltion ja unionin ulkopuolisen valtion väliseen kaupankäyntiin?

Vaihtoehtoisesti,

d) Onko Gibraltarin ja Yhdistyneen kuningaskunnan perustuslaillista suhdetta käsiteltävä jollain toisella tavalla SEUT 49 artiklaa sovellettaessa?

2) Onko edellisiin kysymyksiin annettava erilainen vastaus, jos kysymyksiä tarkastellaan SEUT 63 artiklan (eli pääomien vapaan liikkuvuuden) eikä SEUT 49 artiklan kannalta, ja jos näin on, millä tavoin?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

18 Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 99 artiklan mukaan on niin, että jos ennakkoratkaisukysymykseen annettava vastaus on selvästi johdettavissa oikeuskäytännöstä, unionin tuomioistuin voi esittelevän tuomarin ehdotuksesta ja julkisasiamiestä kuultuaan milloin tahansa päättää ratkaista asian perustellulla määräyksellä.

19 Nyt käsiteltävään asiaan on sovellettava tätä määräystä.

20 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyrkii kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, selvittämään, onko SEUT 355 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 49 tai SEUT 63 artiklan kanssa, tulkittava siten, että se, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset käyttävät sijoittautumisvapautta tai pääomien vapaata liikkuvuutta Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin välillä, muodostaa unionin oikeuden kannalta tilanteen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle.

21 Aluksi on korostettava, ettei ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin, jonka tehtävänä on asian erityispiirteiden perusteella harkita, onko ennakkoratkaisu tarpeen asian ratkaisemiseksi ja onko sen unionin tuomioistuimelle esittämällä kysymyksillä merkitystä asian kannalta (tuomio 27.6.2017, Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania, C-74/16, EU:C:2017:496, 24 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen), esitä unionin tuomioistuimelle kysymyksiä siitä, onko pääasiassa kyseessä oleva Yhdistyneen kuningaskunnan lainsäädäntö, jonka perusteella riidanalaiset verotuspäätökset on annettu, unionin oikeuden mukainen, eikä siitä, onko pääasian olosuhteissa olemassa sellaisia liittymän unionin oikeuteen muodostavia tekijöitä, joiden perusteella tässä asiassa sovellettaisiin SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa, joten kyseisen tuomioistuimen on tutkittava nämä seikat.

22 Kyseinen tuomioistuin pyytää ainoastaan selvennystä Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin suhteeseen unionin oikeuden valossa, jotta voidaan määrittää, onko näiden kahden alueen katsottava kuuluvan SEUT 49 ja SEUT 63 artiklan soveltamisen kannalta samaan jäsenvaltioon.

23 Näissä olosuhteissa on todettava, että unionin tuomioistuin on jo todennut 13.6.2017 antamansa tuomion The Gibraltar Betting and Gaming Association (C-591/15, EU:C:2017:449) 56 kohdassa, että SEUT 355 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 56 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se, että Gibraltarille sijoittautuneet toimijat tarjoavat palveluita Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneille henkilöille, muodostaa unionin oikeuden kannalta tilanteen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle.

24 Tältä osin on huomautettava ensimmäiseksi, että vaikka ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa ennakkoratkaisupyynnössään SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaan sekä SEUT 355 artiklan 3 kohtaan, pyynnöstä ilmenee kuitenkin, että pääasian tosiseikat ovat tapahtuneet vuosien 2000 ja 2008 välisenä aikana ja siis ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa. On silti todettava, että mainittujen määräysten sisältö vastaa joka tapauksessa EY 43 ja EY 56 artiklan sekä EY 299 artiklan 4 kohdan, joita sovellettiin ennen Lissabonin sopimuksen voimaantuloa, sisältöä.

25 Toiseksi vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan palvelujen tarjoamisen vapautta koskevaa SEUT 56 artiklaa, sijoittautumisvapautta koskevaa SEUT 49 artiklaa tai pääomien liikkuvuuden vapautta koskevaa SEUT 63 artiklaa ei ole sovellettava tilanteeseen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle (ks. vastaavasti tuomio 15.11.2016, Ullens de Schooten, C?268/15, EU:C:2016:874, 47 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C?591/15, EU:C:2017:449, 33 kohta).

26 Kolmanneksi SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa samoin kuin SEUT 56 artiklaa, josta oli kyse asiassa, jossa annettiin 13.6.2017 tuomio The Gibraltar Betting and Gaming Association (C?591/15, EU:C:2017:449), voidaan soveltaa Gibraltarin alueella SEUT 355 artiklan 3 kohdan nojalla. Se, että Gibraltarin alue suljetaan pois unionin toimien soveltamisalasta tietyillä vuoden 1972 liittymisasiakirjassa mainituilla oikeuden aloilla, ei koske SEUT 49 artiklassa tarkoitettua sijoittautumisvapautta eikä SEUT 63 artiklassa tarkoitettua pääomien liikkuvuuden vapautta.

27 Näissä olosuhteissa SEUT 355 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 49 ja SEUT 63 artiklan kanssa, ei voida tulkita muutoin kuin sillä tavalla, miten unionin tuomioistuin tulkitse SEUT 355 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 56 artiklan kanssa, 13.6.2017 antamassaan tuomiossa The Gibraltar Betting and Gaming Association (C?591/15, EU:C:2017:449).

28 Tältä osin unionin tuomioistuin täsmensi kyseisen tuomion 36 kohdassa, ettei se, että Gibraltar ei kuulu Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, voi olla ratkaisevaa sen määrittämiseksi, onko nämä kaksi aluetta rinnastettava yhteen ainoaan jäsenvaltioon perusvapauksia koskevien oikeussääntöjen soveltamista varten.

29 Unionin tuomioistuin analysoi tätä varten ensimmäiseksi edellytyksiä, joilla SEUT 56 artiklaa sovelletaan Gibraltarin alueella, ja totesi tämän perusteella saman tuomion 39 kohdassa, että koska SEUT 355 artiklan 3 kohdassa ulotetaan unionin oikeussääntöjen soveltamisala Gibraltarin alueelle, jollei määrätä poikkeuksista, jotka eivät ole merkityksellisiä palvelujen tarjoamisen vapauden osalta, SEUT 56 artiklaa sovelletaan kyseisellä alueella samoin edellytyksin kuin Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

30 Sama pätee SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaan, joita sovelletaan SEUT 355 artiklan 3 kohdan nojalla, kuten tämän määräyksen 26 kohdassa todetaan, Gibraltarin alueella täysimääräisesti. Se seikka, että SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa sovelletaan Yhdistyneeseen kuningaskuntaan jäsenvaltiona ja Gibraltariin SEUT 355 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuna Euroopassa sijaitsevana alueena, jonka suhteista ulkovaltoihin huolehtii jäsenvaltio, on tältä osin vaikutuksetonta (ks. analogisesti tuomio 13.6.2017, The Gibraltar Betting and Gaming Association, C?591/15, EU:C:2017:449, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Toiseksi unionin tuomioistuin totesi, ettei ole olemassa muita seikkoja, joiden perusteella voitaisiin katsoa Gibraltarin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisten suhteiden olevan molempiin alueisiin sovellettavan SEUT 56 artiklan kannalta samankaltaisia kuin kahden jäsenvaltion väliset suhteet, ja täsmensi tältä osin, että Gibraltarin ja Yhdistyneen kuningaskunnan välisen kaupankäynnin rinnastaminen kahden jäsenvaltion väliseen kaupankäyntiin merkitsisi päinvastoin

SEUT 355 artiklan 3 kohdassa tämän alueen ja tämän jäsenvaltion välille tunnustetun suhteen kieltämistä (ks. vastaavasti tuomio 13.6.2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C?591/15, EU:C:2017:449, 41 ja 42 kohta). Tämä arvio pätee samalla tavoin SEUT 49 ja SEUT 63 artiklan osalta.

32 Edellä esitetyn perusteella SEUT 355 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 49 tai SEUT 63 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset käyttävät sijoittautumisvapautta tai pääomien vapaata liikkuvuutta Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin välillä, muodostaa unionin oikeuden kannalta tilanteen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle.

33 Tätä tulkintaa ei horjuta Gibraltarin hallituksen väite, jonka mukaan täten loukattaisiin sekä SEUT 26 artiklassa tarkoitettua tavoitetta varmistaa sisämarkkinoiden toiminta että tavoitetta saattaa Gibraltar osaksi sisämarkkinoita, johon SEUT 355 artiklan 3 kohdassa Gibraltarin hallituksen mukaan pyritään.

34 SEUT 26 artiklan 2 kohdan sanamuodon mukaan sisämarkkinat käsittävät alueen, jolla ei ole sisäisiä rajoja ja jolla tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääomien vapaa liikkuvuus taataan perussopimusten määräysten mukaisesti, ja SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaan sisältyy tällainen määräys sijoittautumisvapauden ja pääomien vapaan liikkuvuuden osalta. Kuten tämän määräyksen 25 kohdassa huomautetaan, SEUT 49 tai SEUT 63 artiklan soveltaminen tiettyyn tilanteeseen edellyttää kansainvälistä ulottuvuutta.

35 Kyseinen tulkinta ei merkitse sitä, ettei SEUT 49 ja SEUT 63 artiklaa voitaisi soveltaa Gibraltarin alueeseen. Näitä määräyksiä voidaan täysimääräisesti soveltaa kyseisellä alueella SEUT 355 artiklan 3 kohdan nojalla samoin edellytyksin – kansainvälistä ulottuvuutta koskeva edellytys mukaan luettuna – kuin niitä, joita sovelletaan muihin unionin alueisiin, joihin kyseisiä määräyksiä sovelletaan (ks. analogisesti tuomio 13.6.2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C?591/15, EU:C:2017:449, 47 kohta).

36 Myöskään huomiot, jotka liittyvät Gibraltarin asemaan kansallisen valtiosääntöoikeuden tai kansainvälisen oikeuden nojalla, eivät voi heikentää tätä tulkintaa, kuten unionin tuomioistuin on jo pääosin todennut 13.6.2017 antamansa tuomion *The Gibraltar Betting and Gaming Association* (C?591/15, EU:C:2017:449) 49–55 kohdassa.

37 Kansainvälistä oikeutta koskevien perusteiden osalta unionin tuomioistuin huomautti olevan kiistatonta, että Gibraltar on Yhdistyneiden kansakuntien peruskirjan 73 artiklassa tarkoitettujen itsehallintoa vailla olevien alueiden luettelossa. Tämän määräyksen 32 kohdassa esitetty SEUT 355 artiklan 3 kohdan, luettuna yhdessä SEUT 49 tai SEUT 63 artiklan kanssa, tulkinta ei vaikuta millään tavalla Gibraltarin alueen asemaan kansainvälisen oikeuden nojalla, eikä sillä pidä tulkita vaarannettavan kyseisen alueen erillistä ja erityistä asemaa (ks. analogisesti tuomio 13.6.2017, *The Gibraltar Betting and Gaming Association*, C?591/15, EU:C:2017:449, 52 ja 54 kohta).

38 Kaiken edellä esitetyn perusteella ennakkoratkaisukysymyksiin on vastattava, että SEUT 355 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 49 tai SEUT 63 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset käyttävät sijoittautumisvapautta tai pääomien vapaata liikkuvuutta Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin välillä, muodostaa unionin oikeuden kannalta tilanteen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle.

Oikeudenkäyntikulut

39 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe

kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

SEUT 355 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 49 tai SEUT 63 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että se, että Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaiset käyttävät sijoittautumisvapautta tai pääomien vapaata liikkuvuutta Yhdistyneen kuningaskunnan ja Gibraltarin välillä, muodostaa unionin oikeuden kannalta tilanteen, jonka kaikki osatekijät rajoittuvat yhden ainoan jäsenvaltion sisälle.

Allekirjoitukset

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.